

talt min Tvivl om Rigtigheden af overhovedet at afslutte Voldgiftstraktater efter den fransk-engelske Model. Det er muligt, at Regeringen har Ret i at foretrække den for slet ingen; for mig staaer det i alt Fald som tvivlsomt. Voldgiftstraktater mellem en lille og en stor Magt, afsluttede efter den Model, ville neppe være til nogen Gavn i alvorlige Tilfælde. De kunne naturligvis være til Nytte i de mindre alvorlige, men der, hvor de særlig skulde tjene til at støtte et lille Lands Stilling, vilde det neppe ske. Men Voldgiftstraktater af den her foreliggende Støbning er det, vi skulde stræbe at faa, og derfor er det i høj Grad paaskønnelsesværdigt, at Regeringen afslutter dem med saa mange Stater som muligt, ogsaa med Stater som Portugal, med hvilke der ikke er stor Udsigt til, at vi kunne komme i Konflikt.

Jeg maa ogsaa bifalde den Afgivelse, der er fra den italienske Voldgiftstraktat derved, at Traktaten opstiller det Alternativ, at man enten kan henvende sig til Voldgiftsdomstolen i Haag eller til en anden, som Parterne maatte komme overens om. Jeg ser ikke nogen Fare i den Bestemmelse, thi jeg forstaaer vedkommende Artikel I saaledes, at i alle Tilfælde, hvor Parterne ikke kunne blive enige om en anden Voldgiftsdomstol, gaar man eo ipso til Voldgiftsdomstolen i Haag, saa der altid er en Domstol. Jeg vil altsaa med disse Bemærkninger varmt anbefale Beslutningens Vedtagelse.

N. Andersen: Det foreliggende Forslag til Beslutning kunne vist alle være enige om at anse for at være særdeles paaskønnelsesværdigt. Jeg og mine Meningsfæller anse det ogsaa for heldigt, skønt der, som det er blevet fremhævet af forskellige Talere, ikke er nogen overvejende stor Sandsynlighed for, at der vil foreligge nogen stor Fare for et Brud mellem Portugal og vort lille Land, et Brud af en saadan Beskaffenhed, at det kunde blive statsfarligt. Desuagtet er det dog vistnok særlig paaskønnelsesværdigt, at der gøres Bestræbelser fra vor Side for at faa Traktater med saa mange af Europas Lande som muligt, navnlig under Hensyn til vor geografiske Beliggenhed, hvorved der let kan opstaa Rivninger med andre Landes søfarende Befolkninger. Det vil derfor altid være hensigtsmæssigt, at man har bestemte Regler, hvorefter saadanne smaa Rivninger kunne afgøres. At

Afgørelsen saa godt som altid vil blive lagt i Hænderne paa Voldgiftsdomstolen i Haag, anser jeg rigtignok for forud givet, ganske uanset den Reservation, denne Traktat giver: at man ogsaa kan benytte en anden Voldgiftsdomstol. Jeg anser det nemlig for højst usandsynligt, at Parterne nogen Sinde blive enige om at benytte nogen anden end den Domstol, som Europa en Gang er bleven enig om at anse som den eneste Autoritet, der afgør den Slags Sager, og det vil sikkert ogsaa være det naturligste, at vi bestræbe os for at gaa den samme Vej.

Det vilde være i høj Grad ønskeligt, efter min Mening i ethvert Tilfælde, om vi snart kunde komme hen i Retning af at slutte Traktater af udtømmende Beskaffenhed, for at bruge det Udtryk, altsaa Traktater af lignende Beskaffenhed som denne, med vore nærmeste Nabolande, med dem, hvor det har virkelig Betydning for os. Det vilde jeg meget ønske, og jeg vil anbefale den højtærede Udenrigsminister ikke at lade nogen Lejlighed gaa forbi, som kan fremme Udsigten til at faa en fyldig Traktat med de Lande, hvormed vi staa i saa godt som daglig Forbindelse. Med det Ønske skal jeg ogsaa anbefale det her foreliggende Forslag til Beslutning.

Udenrigsministeren (Raben-Lovetzau):

Maa jeg udtrykke min Tak til det høje Ting for den velvillige Modtagelse, dette Forslag til Beslutning har faaet fra mange forskellige Sider her i Tinget. Jeg ser meget godt, at nogen egentlig praktisk Betydning vil denne Traktat neppe nogensinde faa, da Portugal er et saa langt borte liggende Land, med hvilket vi ikke staa i nogen videre nøje Forbindelse. Jeg ser i Traktaten ogsaa kun et nyt Skridt paa den Vej, Regeringen ønsker at gaa, og et nyt Bevis paa Danmarks Ønske om at holde sig paa en god Fod med alle andre Stater, et Ønske om at bevare Fred og god Forstaaelse med alle sine Naboer, saavel de nærmeste som de fjerneste. Det har altid været Regeringens Ønske ogsaa at komme til at afslutte Traktater med de Stater, som staa os nærmere og ligge os nærmere i geografisk Henseende. Jeg vil haabe, at det ogsaa skal lykkes os at komme til Afslutning af saadanne Traktater.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) bemærkede om denne Traktat, at det vilde være heldigst, om man altid kunde henvende sig til Vold-